

<https://doi.org/10.36818/2071-4653-2020-1-8>

УДК 338.45:677.074(477)(061.1)

JEL L67, L16

Л. Й. Созанський

кандидат економічних наук, старший науковий співробітник
відділу проблем реального сектору економіки регіонів

ДУ «Інститут регіональних досліджень імені М. І. Долишнього
НАН України», м. Львів

e-mail: ls.ird2@ukr.net

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-7854-3310>

ПОРІВНЯЛЬНА ОЦІНКА МІЖСЕКТОРАЛЬНИХ ЗВ'ЯЗКІВ ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ ТА ОКРЕМИХ КРАЇН-ЧЛЕНІВ ЄС

Порівнюються вертикально-горизонтальні зв'язки вітчизняних виробництв легкої промисловості та аналогічних виробництв країн-членів Євросоюзу. За результатами проведеного дослідження виявлено, що найбільшими споживачами продукції легкої промисловості в Україні є виробництва, які належать саме до цього виду промислової діяльності (текстильне виробництво, виробництво одягу, шкіри та інших матеріалів), а також сектор торгівлі, меблева промисловість, державне управління та оборона. Ключовою проблемою функціонування української легкої промисловості є висока залежність від імпорту, частка якого у проміжному споживанні виробництв становить майже 60%. Аналітично обґрунтовано наявність значного потенціалу вітчизняної легкої промисловості у збільшенні випуску продукції проміжного споживання (матеріалів та комплектуючих) для таких видів економічної діяльності: виробництво гумових і пластмасових виробів; виробництво автотранспортних засобів, причепів і напівпричепів; виробництво інших транспортних засобів; державне управління та оборона; обов'язкове соціальне страхування; охорона здоров'я та надання соціальної допомоги.

Ключові слова: легка промисловість, продукція, виробництво, імпорт, міжсекторальні зв'язки.

Sozansky L. COMPARATIVE ASSESSMENT OF THE INTER-SECTORAL COMMUNICATIONS OF THE LIGHT INDUSTRY OF UKRAINE AND THE CERTAIN COUNTRIES EU

The light industry is an important inter-sectoral segment and a chain of individual production areas. The purpose of the article is to carry out a comparative assessment of the cross-sectoral linkages of light industry of Ukraine with some EU countries and to prepare relevant analytical conclusions. The research revealed that the largest consumers of light industry products in 2013-2017 in Ukraine were the industries that belonged to this type of industrial activity (textile, clothing, leather and other materials), as well as the trade, furniture industry, public administration, and defense. The key problem for the functioning of the Ukrainian light industry is its high import dependence. In particular, the share of imports in intermediate consumption of light industry of Ukraine in 2017 was almost 60%. The share of imports in the expenditures of the Ukrainian light industry was almost 49%. The production activities of light industry in Ukraine use products of many ECs, but the main suppliers of raw materials and components are: textile production, production of clothing, leather, and other materials; production of chemicals and chemical products; wholesale and retail trade; supply of electricity, gas, steam, and air conditioning. In 2017, these four sectors totaled 70.74%. The following types of industrial activity in Ukraine have a significant potential for increasing output: production of rubber and plastic products; production of motor vehicles, trailers and semi-trailers; production of other vehicles; public administration and defense; compulsory social security; health care and social assistance. The further development and improvement of the technological level of Ukrainian light industry products requires greater integration of the latter with the trade sector. However, the trade sector in Ukraine requires a thorough "unshadowing", i.e. legalization of all operations.

Keywords: light industry, products, production, import, intersectoral links.

Постановка проблеми. Легка промисловість є важливим сегментом національної економіки та незамінною ланкою у формуванні ланцюгів доданої вартості у виробничій сфері. Однак, попри це, потреба внутрішнього ринку України у товарах легкої промисловості майже на 90% покривається імпортом. Окрім того, на виробництвах цього виду промислової діяльності спостерігається низька продуктивність праці, дефіцит кваліфікованих кадрів, обмежений вибір сировини та ін. Більшість українських підприємств легкої промисловості дотепер не експортують готові вироби, а лише надають послуги. Співпраця з європейськими партнерами базується на

виконанні окремих трудовітких операцій, тоді як закупівля, продаж, проєктування та логістика виконуються замовником. За таких умов окреслення перспективних напрямів розвитку виробництв легкої промисловості в Україні та обґрунтування ефективних способів стимулювання такого розвитку повинно базуватись на результатах вертикально-горизонтальних оцінок міжсекторальних зв'язків цього сегмента переробної промисловості, зокрема порівняно з країнами-членами Євросоюзу.

Аналіз останніх досліджень. Вирішенню проблемних питань функціонування виробництв легкої промисловості в Україні за останнє 10-річчя

ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ВИДІВ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

присвячено порівняно невелику кількість досліджень. Так, у [1-4] аналітично обґрунтовано наявність суттєвого, однак нереалізованого потенціалу розвитку вітчизняної легкої промисловості. У [5; 6] проаналізовано внутрішній ринок продукції легкої промисловості в Україні, а також визначено основні проблеми його розвитку, зокрема високий ступінь «тінізації», зростання обсягу ввезення вживаного одягу та взуття та ін. Результати оцінювання динаміки ключових показників функціонування виробництв легкої промисловості України на мезорівні у контексті результатів виробничої та зовнішньоекономічної діяльності наведені у [7]. В усіх цих дослідженнях акцентовано увагу на відсутності в Україні необхідних економічних та нормативно-правових умов для конкурентного розвитку виробництв легкої промисловості. Попри вагому ринкову перспективність, а також соціально-економічну значущість цього сегмента промисловості, в Україні дотепер не відбулось реформ, які б сприяли вирішенню окреслених

проблемних питань. Окрім того, останніми роками у вітчизняному науковому просторі не спостерігалось ґрунтовних, комплексних науково-аналітичних досліджень вертикальних і горизонтальних зв'язків виробництв легкої промисловості, проведених на основі даних матриці міжгалузевого балансу Леонт'єва.

Мета статті – оцінювання міжсекторальних зв'язків виробництв легкої промисловості України порівняно з окремими країнами-членами ЄС, зокрема Польщею, Німеччиною та Італією.

Основні результати дослідження. Упродовж 2013-2017 рр. найбільшими споживачами продукції легкої промисловості в Україні були виробництва, які належать саме до цього виду промислової діяльності (текстильне, виробництво одягу, шкіри та інших матеріалів), а також сектор торгівлі, меблева промисловість, державне управління і оборона (табл. 1).

Таблиця 1

Частка найбільших споживачів продукції легкої промисловості в Україні (у сегменті проміжного споживання), %

Вид економічної діяльності	2013 р.	2014 р.	2015 р.	2016 р.	2017 р.
Текстильне виробництво, виробництво одягу, шкіри та інших матеріалів	32,21	34,08	48,05	45,30	44,42
Оптова та роздрібна торгівля; ремонт автотранспортних засобів і мотоциклів	14,51	7,79	9,29	10,66	8,87
Виробництво меблів; іншої продукції; ремонт і монтаж машин і устаткування	8,16	9,92	8,28	7,25	8,61
Державне управління й оборона; обов'язкове соціальне страхування	4,60	9,33	7,38	5,68	6,77
Виробництво деревини, паперу; поліграфічна діяльність та тиражування	1,39	1,96	0,83	4,45	3,96
Виробництво харчових продуктів; напоїв та тютюнових виробів	4,57	4,03	3,44	3,13	3,67
Транспорт, складське господарство	4,62	3,44	3,10	3,09	1,93
Тимчасове розміщування й організація харчування	2,09	1,26	0,71	1,21	1,73
Сільське, лісове та рибне господарство	1,06	1,39	1,30	1,18	1,62
Виробництво гумових і пластмасових виробів	1,65	0,45	0,36	0,33	1,53
Надання інших видів послуг	1,35	1,27	0,80	0,92	1,42
Постачання електроенергії, газу, пари та кондиційованого повітря	1,73	2,57	1,44	2,16	1,34
Металургійне виробництво	2,92	3,75	1,90	1,66	1,27
Будівництво	2,22	1,96	1,54	1,12	1,23
Добування металевих руд, інших корисних копалин та розроблення кар'єрів; надання допоміжних послуг у сфері добувної промисловості та розроблення кар'єрів	1,57	1,70	1,16	1,44	1,17
Виробництво хімічних речовин і хімічної продукції	1,65	0,77	0,63	0,41	1,09

Джерело: авторські розрахунки за даними ДССУ [8].

Так, у 2017 р. в Україні 44,42% (або 5330 млн грн) продукції легкої промисловості виробничого призначення було спожито підприємствами, що займаються виготовленням текстилю, одягу, шкіри та інших матеріалів. Водночас варто зауважити, що 95,65% (5098 млн грн) обсягу цієї продукції

покривалось імпортом (табл. 2). Для порівняння, у Польщі легка промисловість використала 28,61% продукції текстильного та ін. виробництв, з яких імпортом покривалось 54,35%, а в Італії значення цих показників становили 70,59% і 32,57% відповідно [9].

СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОГО ПЕРІОДУ УКРАЇНИ

Таблиця 2

Частка імпорту у структурі проміжного споживання продукції легкої промисловості в Україні, %

Вид економічної діяльності	2013 р.	2014 р.	2015 р.	2016 р.	2017 р.
Текстильне виробництво, виробництво одягу, шкіри та інших матеріалів	99,91	99,08	87,98	94,64	95,65
Оптова та роздрібна торгівля; ремонт автотранспортних засобів і мотоциклів	42,86	35,97	43,07	30,62	34,96
Виробництво меблів; іншої продукції; ремонт і монтаж машин і устаткування	47,68	40,25	69,59	36,90	28,94
Державне управління й оборона; обов'язкове соціальне страхування	42,76	35,94	65,15	35,73	28,82
Виробництво деревини, паперу; поліграфічна діяльність та тиражування	81,52	39,10	52,54	30,05	32,21
Виробництво харчових продуктів; напоїв та тютюнових виробів	93,05	35,83	60,57	30,94	25,23
Транспорт, складське господарство	42,62	35,40	59,01	31,02	47,41
Тимчасове розміщування й організація харчування	42,75	36,00	92,16	31,93	20,77
Сільське, лісове та рибне господарство	45,71	37,84	59,14	36,21	24,23
Виробництво гумових і пластмасових виробів	92,66	41,67	96,15	40,63	8,20
Надання інших видів послуг	42,70	36,63	70,18	35,56	21,76
Постачання електроенергії, газу, пари та кондиційованого повітря	42,98	35,61	92,23	30,19	45,96
Металургійне виробництво	42,49	35,79	94,85	31,29	40,13
Будівництво	42,86	35,90	65,45	30,91	27,21
Добування металевих руд, інших корисних копалин та розроблення кар'єрів; надання допоміжних послуг у сфері добувної промисловості та розроблення кар'єрів	42,31	35,56	74,70	30,50	35,71
Виробництво хімічних речовин і хімічної продукції	43,12	36,07	93,33	35,00	12,21
<i>Всього</i>	<i>66,28</i>	<i>58,01</i>	<i>76,42</i>	<i>60,76</i>	<i>59,48</i>

Джерело: авторські розрахунки за даними ДССУ [8].

Другим за обсягом споживачем продукції легкої промисловості в Україні є сектор торгівлі, на який у 2017 р. припадало 8,87% (або 1064 млн грн), з яких 34,96% (372 млн грн) покривалось імпортом. Натомість у Польщі друге місце у цій структурі належало виробництву меблів із часткою 12,75%, з яких 58,11% забезпечувалось імпортом. В Італії меблеве виробництво теж було другим за обсягом споживачем продукції легкої промисловості, однак із часткою 5,54%, з яких 31,03% покривалось імпортом.

В Україні у структурі споживання продукції легкої промисловості виробничого призначення меблева промисловість займала третє місце з часткою 8,61% (або 1033 млн грн), з яких імпортом забезпечувалось 28,94% (299 млн грн). Відносно невисока частка імпорту у споживанні меблевими виробництвами продукції легкої промисловості є ознакою наявності потенціалу вітчизняних текстильних та інших виробництв у забезпеченні цього сегмента. Однак реалізація і подальше нарощення цього потенціалу потребує відповідних умов для зростання попиту на таку продукцію на внутрішньому ринку з боку меблевих підприємств.

Загалом за результатами проведеного аналізу міжсекторальних зв'язків вітчизняної легкої промисловості та рівня імпортозалежності національної економіки за сегментами споживання її продукції можна стверджувати, що цей вид промислової діяльності в Україні має значний потенціал для нарощення випуску продукції не лише для меблевих виробництв. Перспективним вбачається розширення асортименту відповідних спеціалізованих товарів текстильних та інших виробництв легкої

промисловості для: виробництва гумових і пластмасових виробів; виробництва автотранспортних засобів, причепів і напівпричепів; виробництва інших транспортних засобів; державного управління й оборони; обов'язкового соціального страхування; охорони здоров'я та надання соціальної допомоги.

Вагомим аргументом на користь такого твердження є суттєве зниження рівня залежності цих ВЕД від імпорту продукції легкої промисловості, а надто виробництва гумових і пластмасових виробів (на 88,0 в.п. порівняно з 2015 р.). Іншими словами, за останні три роки відбулось відчутне зростання частки продукції, виготовленої вітчизняними виробництвами легкої промисловості, у проміжному споживанні названих ВЕД (табл. 2).

Однією з найважливіших характеристик функціонування будь-якого виду переробної промисловості є структура його проміжного споживання (або структура виробничих і невиробничих витрат) у розрізі продукції та послуг інших ВЕД. У виробничій діяльності легкої промисловості в Україні використовується продукція багатьох ВЕД, проте основними постачальниками сировини, матеріалів і комплектуючих є: текстильне виробництво, виробництво одягу, шкіри та інших матеріалів; виробництво хімічних речовин і хімічної продукції; оптова та роздрібна торгівля; постачання електроенергії, газу, пари та кондиційованого повітря. У 2017 р. на ці чотири ВЕД сумарно припадало 70,74% (проти 66,42% у 2013 р.) витрат української легкої промисловості (табл. 3).

Таблиця 3

Види економічної діяльності, продукція яких займає найбільшу частку у структурі витрат легкої промисловості в Україні, %

Вид економічної діяльності	2013 р.	2014 р.	2015 р.	2016 р.	2017 р.
Текстильне виробництво, виробництво одягу, шкіри та інших матеріалів	41,07	43,83	33,90	34,60	32,53
Виробництво хімічних речовин і хімічної продукції	18,65	16,55	17,31	19,16	21,77
Оптова та роздрібна торгівля; ремонт автотранспортних засобів і мотоциклів (включно з націнкою торгівлі)	0,37	8,77	8,43	9,06	9,39
Постачання електроенергії, газу, пари та кондиційованого повітря	6,33	5,36	5,48	6,97	7,05
Транспорт, складське господарство (включно з націнкою транспорту)	2,12	3,29	3,32	3,98	4,03
Сільське, лісове та рибне господарство	5,25	3,13	4,20	3,61	2,87
Виробництво гумових і пластмасових виробів	6,37	4,02	4,66	2,96	2,41

Джерело: авторські розрахунки за даними ДССУ [8].

Упродовж 2014-2017 рр. у секторальній структурі витрат вітчизняної легкої промисловості відбулись суттєві зміни. Зокрема, частка текстильного виробництва, виробництва одягу, шкіри та інших матеріалів зменшилась на 8,54 в.п., тоді як частка торгівлі зросла на 9,02 в.п. Такі структурні зміни є свідченням підвищення рівня технологічності (тобто досягнення вищого ступеню переробки сировини) виробництв легкої промисловості в Україні, а отже, наближення їх до стандартів країн-членів ЄС. До прикладу, у секторальній структурі витрат (проміжного споживання) легкої промисловості Італії частка продукції текстильного виробництва, виробництва одягу, шкіри та інших матеріалів становила 32,47%, а на сектор торгівлі припадало 20,34%. У Німеччині значення цих показників становили 22,29% і 24,01% відповідно, а у Польщі – 37,04% і 25,87% [9]. Водночас скорочення у структурі витрат української легкої промисловості частки

продукції сільського господарства (на 2,38 в.п. упродовж 2014-2017 рр.) і одночасного зростання частки хімічної продукції (на 3,12 в.п.) свідчить про зменшення обсягів виробництва натуральних виробів, а натомість – збільшення синтетичних.

Попри поступове наближення секторальної структури витрат легкої промисловості України до рівня провідних виробників ЄС, імпортозалежність вітчизняних виробництв у сегменті проміжного споживання залишається порівняно високою. Так, у 2017 р. 95,65% (проти 99,91% у 2013 р.) продукції легкої промисловості, яка використовувалась у виробничій діяльності українських текстильних та інших підприємств, покривалось імпортом (табл. 4). Для порівняння, в Італії значення цього показника становило 32,57%, Німеччині – 62,34%, а Польщі – 54,35%.

Таблиця 4

Частка імпорту у витратах легкої промисловості в Україні (у розрізі основних постачальників (ВЕД) продукції проміжного споживання), %

Вид економічної діяльності	2013 р.	2014 р.	2015 р.	2016 р.	2017 р.
Текстильне виробництво, виробництво одягу, шкіри та інших матеріалів	99,91	99,08	87,98	94,64	95,65
Виробництво хімічних речовин і хімічної продукції	23,08	42,34	37,95	36,56	45,53
Оптова та роздрібна торгівля; ремонт автотранспортних засобів і мотоциклів (включно з націнкою торгівлі)	5,26	0,55	0,47	0,52	0,39
Постачання електроенергії, газу, пари та кондиційованого повітря	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Транспорт, складське господарство (включно з націнкою транспорту)	35,45	15,20	15,43	41,29	46,52
Сільське, лісове та рибне господарство	78,68	98,97	58,92	32,61	30,21
Виробництво гумових і пластмасових виробів	90,00	32,13	31,78	31,84	34,43
<i>Всього</i>	<i>60,49</i>	<i>58,87</i>	<i>46,09</i>	<i>47,81</i>	<i>48,88</i>

Джерело: авторські розрахунки за даними ДССУ [8].

Безумовним позитивом є зниження рівня імпортозалежності виробництв легкої промисловості України у сегменті проміжного споживання продукції сільського господарства до 30,21% (проти 98,97% у 2014 р.) та гумових і пластмасових виробів до 34,43% (проти 90% у 2013 р.). Натомість частка імпорту у продукції хімічної промисловості, що використовується текстильним та іншими вітчизняними виробництвами, досягла 45,53% (проти 23,08% у 2013 р.), що свідчить про проблеми розвитку

хімічної промисловості в Україні. Загалом у 2017 р. українська легка промисловість у своїй діяльності використовувала 48,88% імпортих ресурсів (проти 60,49% у 2013 р.). Для порівняння, імпортозалежність легкої промисловості Італії становила 21%, Німеччині – 31%, а Польщі – 37% [9].

Висновки. Підсумовуючи результати дослідження, можна констатувати тенденцію до зниження рівня імпортозалежності виробництв легкої промисловості в Україні і поступове наближення структури її

міжсекторальних зв'язків до стандартів країн-членів ЄС, зокрема Італії та Німеччини, які є лідерами за обсягами випуску текстилю, шкіри, одягу і взуття в Європі. Водночас подальший розвиток та підвищення рівня технологічності продукції української легкої промисловості потребує посилення інтеграції останньої із сектором торгівлі. Це зумовлено тим, що через торговельну мережу підприємства, з одного боку, закупають необхідні для виробничих процесів матеріали і комплектуючі, виготовлені іншими ВЕД, а з іншого – реалізують свою продукцію (оптом і у роздріб). Однак сектор торгівлі (а надто роздрібною) в Україні вимагає докорінної «детінізації», тобто легалізації усіх операцій. Окрім того, підвищення конкурентоспроможності вітчизняної легкої промисловості як на внутрішньому, так і на зовнішньому ринках неможливе без імпортозаміщення у сегменті продукції проміжного споживання, тобто сировини, матеріалів і комплектуючих, передусім тканин. З огляду на зазначене напрямом перспективних досліджень у цьому питанні буде побудова моделей розвитку вітчизняної легкої промисловості на засадах імпортозаміщення.

Список використаних джерел

1. *Легка промисловість України: теоретико-методологічні засади управління розвитком в умовах інтеграції до СOT*: монографія / ред. Ю. В. Гончаров; І. М. Грищенко та ін. К.: Київський національний університет технологій та дизайну, 2011. 332 с.
2. *Легка промисловість України: стан, проблеми, перспективи економічного розвитку*: монографія / О. І. Волков та ін.; за ред. Волкова О. І., Гончарова Ю. В. К.: Київський національний університет технологій та дизайну, 2009. 446 с.
3. Носова Н. І. Проблеми розвитку підприємництва в легкій промисловості України. *Економічні інновації*: зб. наук. пр. Вип. 38. Формування економічних стратегій розвитку підприємництва, регіону, держави. 2009. С. 144-161.
4. Аналітичні матеріали. *Асоціація підприємств легкої промисловості*: сайт. 2019. URL: <http://ukrlegprom.org/ua/analytics>
5. *Розвиток промисловості для забезпечення зростання та оновлення української економіки: науково-аналітична доповідь* / ред. Л. В. Дейнеко. К.: ДУ «Ін-т екон. та прогнозув. НАН України, 2018. 158 с.
6. Дейнеко Л. В., Завгородня М. Ю. Розвиток внутрішнього ринку легкої промисловості: проблеми та можливості. *Український соціум*. 2012. № 1(40). С. 83-98. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Usoc_2012_1_8
7. Іщук С. О., Созанський Л. Й. Регіональні аспекти розвитку виробництв легкої промисловості в Україні. *Регіональна економіка*. 2019. № 4. С. 64-73.
8. Таблиця «витрати-випуск» за 2017 рік (в цінах споживачів). *Державна служба статистики України*: сайт. URL: http://csrv2.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2006/vvp/vitr_vip/vitr_u/arh_vitr_u.html
9. Annual National Accounts. Detailed Tables and Simplified Accounts. Value Added and its Components by Activity. Activity. *Organisation for Economic*

Cooperation and Development: Website. 2019. URL: <http://stats.oecd.org>

References

1. Honcharov, Yu. V. (Ed.), & Hryshchenko, I. M., et al. (2011). *Lehka promyslovist' Ukrainy: teoretyko-metodolohichni zasady upravlinnya rozvytkom v umovakh intehtratsiyi do SOT* [Light industry of Ukraine: theoretical and methodological foundations of development management in terms of integration into the WTO]. Kyiv: Kyiv National University of Technologies and Design. [in Ukrainian].
2. Volkov, O. I., et al. (2009). *Lehka promyslovist' Ukrainy: stan, problemy, perspektyvy ekonomichnoho rozvytku* [Light industry of Ukraine: state, problems, prospects of economic development]. Kyiv: Kyiv National University of Technologies and Design. [in Ukrainian].
3. Nosova, N. I. (2009). *Problemy rozvytku pidpryyemnytstva v lehkiy promyslovosti Ukrainy* [Some problems of entrepreneurship development in light industry of Ukraine]. In *Ekonomichni innovatsiyi [Economic innovations]*: Vol. 38. Formuvannya ekonomichnykh stratehiy rozvytku pidpryyemnytstva, rehionu, derzhavy [Formation of economic strategies for the development of entrepreneurship, region, state] (pp. 144-161). [in Ukrainian].
4. Analytichni materialy [Analytical materials] (2019). *Association textile & leather industry enterprises*: Website. Retrieved from <http://ukrlegprom.org/ua/analytics> [in Ukrainian].
5. Deyneko, L. V. (Ed.) (2018). *Rozvytok promyslovosti dlya zabezpechennya zrostannya ta onovlennya ukraiyins'koyi ekonomiky* [Development of industry for growth and renewal of the Ukrainian economy]: Scientific and analytical report. Kyiv: Institute for Economics and Forecasting of the NAS of Ukraine. [in Ukrainian].
6. Deyneko, L. V., & Zavhorodnya, M. Yu. (2012). *Rozvytok vnutrishn'oho rynku lehkoyi promyslovosti: problemy ta mozhlyvosti* [Development of the internal light industry market: challenges and opportunities]. *Ukrayins'kyu sotsium – Ukrainian society*, 1(40), 83-98. Retrieved from http://nbuv.gov.ua/UJRN/Usoc_2012_1_8 [in Ukrainian].
7. Ishchuk, S. O., & Sozansky, L. Y. (2019). *Rehional'ni aspekty rozvytku vyrobnytstv lehkoyi promyslovosti v Ukraini* [Regional aspects of the development of light industry in Ukraine]. *Rehional'na ekonomika – Regional economy*, 4, 64-73. [in Ukrainian].
8. Tablytsia «vytraty-vypusk» za 2017 rik (v tsinakh spozhyvachiv) Ukrainy [Ukrainian input-output table in consumer prices] (2017). *State Statistics Service of Ukraine*: Website. Retrieved from http://csrv2.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2006/vvp/vitr_vip/vitr_u/arh_vitr_u.html [in Ukrainian].
9. Annual National Accounts. Detailed Tables and Simplified Accounts. Added Value and its Components by Activity (2019). *Organisation for Economic Cooperation and Development*: Website. Retrieved from <http://stats.oecd.org>

Надійшло 17.02.2020 р.